

LAG- OCH EKONOMIUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 22/
1980-81 med anledning av ltm Bjarne Björklunds
m.fl. hemställningsmotion till landskapsstyrel-
sen om översyn av vissa bestämmelser i land-
skapslagen om jakt.

Landstinget har inbegärt lag- och ekonomiutskottets yttrande över nämnda motion. Utskottet har hört jakt- och naturvårdskonsulenten Jens Harberg, ordföranden i Hammarlands jaktvårdsförening Bengt Häger och ordföranden i Alands Skogsvårdsförening Tor Sundberg. Med anledning härav får utskottet vördsamt anföra följande.

Utskottet konstaterar att landskapslagen om jakt (10/65) är i behov av översyn. Lagen har ändrats ett flertal gånger, senast 1979 (78/79). Utskottet har inhämtat att landskapsstyrelsen har för avsikt att dels inom kort framlägga en framställning om ändring av vissa detaljstadganden i lagen, dels tillsätta en kommitté med uppgift att förbereda en totalöversyn av lagen.

Med hänsyn till den planerade totalreformen har utskottet inte ansett det påkallat att vid behandlingen av förevarande motion granska jaktlagen i sin helhet. Däremot har utskottet något stannat inför de detaljfrågor som berörs i motionens motiveringar. Eftersom dessa frågor kommer till behandling antingen inom en expertkommitté eller i beredningen av en inom kort aktuell framställning angående ändring av jaktlagen har utskottet snarast önskat göra vissa påpekanden utan att likväl ta definitiv ställning i alla detaljer.

I fråga om säljakten torde råda en allmän uppfattning att denna borde upphöra. Till följd av olika miljöfaktorer har sälstammen kraftigt minskat. De skador sälen åstadkommer för fisket är numera av marginell betydelse. Om stammen kan fås att tillväxa kan i ett senare skede möjligen en begränsad licensjakt tänkas med beaktande av säljaktens kulturhistoriska betydelse för skärgårdsbefolkningen.

Bestämmelserna om användning av hund vid älgjakt har av jägarna ansetts kunna tolkas på olika sätt. En precisering härav kan övervägas utan att bestämmelserna dock ändras i sakligt avseende.

Beträffande möjligheterna att inleda älgjakten tidigare än nu i vissa skärgårdskommuner har olika åsikter framförts. Nuvarande tidpunkt för inledande av jakten är bestämd med hänsyn till älgens brunsttid och till att

jakten på annat villebråd då har humnit avslutas. För att möjliggöra älgjakt i vissa skärgårdskommuner kan dock ett tidigare inledande vara aktuellt. Frågan kan av landskapsstyrelsen tas till prövning redan i samband med förestående lagändring såvida skäl inte anse föreligga för att hänskjuta den till den kommitté som skall tillsättas. Detsamma gäller frågan om rätt att fälla älgkalv i stället för fullvuxen älg. Med hänsyn till den relativt ringa älgstammen (c. 350 djur) bör viss försiktighet iakttas. I ett senare skede av jaktperioden kan dock en säkrare bedömning göras och viss avskjutning av kalvar vara möjlig. Licensavgiftens storlek bör likväl i sådant fall vara densamma för kalv som för vuxen älg.

Utskottet har erfarit att den åländska rådjursstammens tillväxt ökat så kraftigt att en utökad avskjutning är motiverad, trots att antalet fällda djur 1980 var så stort som 1.275. De skador rådjuren åsamkar odlingar är betydande även om man nått goda resultat med åtgärder som rådjursstängsel etc. En även av viltvårdsskäl motiverad åtgärd är att öka avskjutningen av killingar jämfört med nuvarande läge, vilket kan stimuleras bl.a. genom en lägre licensavgift för dessa djur eller genom att medge att licens för fullvuxet djur berättigar till att fälla två killingar. I sammanhanget borde man även granska reglerna beträffande det antal djur jaktlaget får nedlägga i förhållande till den areal det förfogar över.

Bestämmelserna om jaktledare vid älgjakt har tillkommit för att höja säkerheten genom att pålägga en person i jaktlaget ett särskilt ansvar. I praktiken utses jaktledaren redan nu av jaktlagets medlemmar. Landskapsstyrelsens beslut innebär blott en fastställelse av jaktlagets val. Lagens ordalydelse kan ändras i enlighet härmed.

Bestämmelserna om anmälan till polismyndighet om att djur skadskjutits vid jakt synes ha vållat vissa praktiska tillämpningsproblem. Bestämmelser av denna typ är dock nödvändiga bl.a. för ett objektiva avgörande av om ett villebråd skadskjutits eller inte, vilket i sin tur påverkar det antal djur ett jaktlag i fortsättningen har rätt att nedlägga. Frågan torde behöva överses i den kommitté som skall tillsättas, varvid man borde försöka tillgodose dels kraven på humana jaktmetoder, smidighet och förenklat förfarande, dels synpunkterna på en tillräcklig kontroll över jakten och dess utövande. Eventuellt kan man härvid tänka sig olika regler för olika typer av jakt.

Utskottet har beslutat att redogörelse för betänkandet i detta ärende skall lämnas av viceordföranden Lönn.

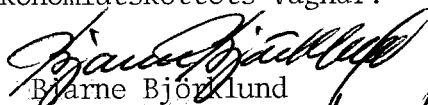
Med hänvisning till det ovanstående får utskottet vördsamt föreslå

-3-

att Landstinget måtte hemställa hos landskapsstyrelsen om en översyn av gällande landskapslag om jakt.

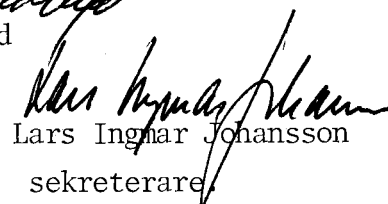
Mariehamn den 15 april 1981.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

Bjärne Björklund

ordförande.

Lars Ingvar Johansson

sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordf.Björklund, v.ordf.Lönn samt ledamöterna Boman (delvis) Roald Karlsson och Söderholm samt suppleanten Karl Jansson(delvis).